

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

hvis vi i Vesteuropa først løser vore egne problemer og så samlede kan løse problemerne i forbindelse med netop Japan og USA, som hr. Morten Lange var inde på. Og der er jo ikke tale om, at vi, fordi vi går ind i dette arbejde, går ind i noget, der kommer til at minde om en handelskrig, og så kommer til at pådrage os krigsmæssige tab. Det, der er tale om, er, at hvis man vil opnå nogle fordele ved de kommende forhandlinger mellem disse lande om valuta og handel, er vi som medlem af EF med til at forhandle om slutresultatet for disse ting, men som et lille udenforstående land vil vi ikke have nogen som helst chance for at få indflydelse, da det så alene vil blive aftaler mellem Japan, USA og Europa. Konklusionen er altså, at på dette område, det internationale samarbejde, har vi langt større chancer for at komme videre på realistisk plan, hvis vi bliver medlem af EF.

Må jeg sige en ganske enkelt ting om u-landene. Man siger også, at vi ikke i fremtiden vil kunne føre den u-landspolitik, vi ønsker. Det mener jeg for det første bygger på misforståelser, og for det andet mener jeg, man helt ser bort fra, at det afgørende for, hvor langt man kan gå med u-landsbistand, er, hvor meget man har råd til at sætte til side til det. Vi ser jo, hvordan det går, når landet har en ringe økonomi: så må man spare bl. a. på u-landshjælp. Jeg anser det for helt sikkert, at vi har flere ressourcer til u-landshjælp som medlem af EF, end hvis vi kommer til at stå uden for EF, og jeg vil anse det for særdeles sandsynligt, at der ville komme forslag, hvis vi kom til at stå uden for EF, om, at nogle af de nedskæringer, vi skulle gennemføre på den offentlige sektor, skulle ramme u-landsarbejdet. Og hvis det ikke skal det, skal det i hvert fald ramme en række andre ting, så chancen for at gennemføre dansk u-landshjælp er større som medlem.

Hr. Morten Lange nævner ligesom mindretalsudtalelsen i betænkningen det nordiske samarbejde, som vi også var inde på før. Jeg forstår meget vel, at hr. Morten Lange ikke mener, at man kan grave Nordek op af kisten. Det kan man simpelt hen ikke, fordi finnerne er afgørende imod en forpligtende unionsdannelse. Det vil ikke være muligt at danne noget, der ligner en union,

da det er imod finsk udenrigspolitik at gå ind i en forpligtende union, og også af den grund er Nordek ikke noget alternativ. Men den væsentligste grund til, at Nordek ikke er noget alternativ, har jo navnlig hr. Nyboe Andersen givet klart udtryk for, idet der ingen mulighed er for at få løst vore økonomiske problemer, sådan som også socialdemokratiets ordfører så klart fastslog.

Må jeg til sidst nævne to ting, som mindretalsudtalelsen i betænkningen beskæftiger sig med. Den siger under sammenfatningen, at i 1960'erne stod markedsproblemet i centrum for de økonomiske bestræbelser, og efter at det nu er blevet løst, bliver det mere og mere klart, at EF tilsigter en langt snævrere sammenslutning, og man nævner en økonomisk og valutarisk union, fælles udenrigspolitik osv. Efter min mening er det noget af det mest urealistiske, der overhovedet er sagt om udviklingen i EF, for netop de romantiske europæere forestillede sig et forenet Europa og arbejdede i høj grad ud fra disse tanker om meget høj integration; det gælder også kendte socialdemokrater. Men udviklingen i fællesmarkedet er netop gået i retning af et langt mere nøgternt og jordbundet samarbejde, hvor man ikke nu mere forestiller sig, at det er et forenet Europa à la Amerikas forenede stater, man er ved at danne, men hvor man netop prøver at løse miljøproblemer, problemet multinationale selskaber, valutaproblemer m.v. Derfor må man vistnok erkende, at udviklingen er gået i retning af, at tingene er blevet langt mere økonomiske, end nogen af Romtraktatens fædre havde forestillet sig.

Endelig vil jeg tage fat på det pompøse i mindretalsudtalelsen, hvor man siger:

„Et folk, der ikke kan sige, hvad det finder rigtigt, ophører med at være et folk.“

For det første er der ingen EF-lande, der på nogen måde vil eller kan hindre Danmark i at sige, hvad det finder rigtigt. Men for det andet: hvad hjælper det at råbe ud i den blå luft? Hvad hjælper det, at man har noget at sige, hvis man ikke har nogen at sige det til? Det gælder om på disse områder at være med og sige det dér, hvor tingene drøftes, og derfor kunne man snarere sige, at et folk, der afskærer sig fra at tage medansvar og øve medindflydelse i retning af, hvad det